

[Udenrigsministeren]

Italien.....	-305	534	808	830	735	691
Luxembourg.....	-	215	287	320	332	282
Holland.....	57	288	425	560	441	220
Storbritannien.....	-408	-849	-1.784	-2.140	-1.521	-1.505

- 1) Monetære udligningsbeløb betalt af eksportmedlemsstaterne (for importmedlemsstaternes regning) er henregnet til importlandet.
- 2) Inkl. betalinger i medfør af tiltrædelsestraktatens art. 131
- 3) Der er ikke medtaget konsekvenserne af rådsbeslutningen af 30. maj 1980 vedrørende en midlertidig løsning af det britiske budgetproblem. Medtages disse konsekvenser, bliver det britiske nettobidrag for 1980 og 1981 reduceret med henholdsvis 1.175 MECU og 1.410 MECU. For Danmarks vedkommende formindskes nettotilførslen med 38 MECU i 1980 og 40 MECU i 1981 som følge af den danske andel i finansieringen af den britiske særordning.
- 4) Skøn.
- 5) Inkl. Luxembourg.

Bortfaldet spørgsmål:

(Lovforslag nr. L 64. Fremsat 22/1 82).

Spm. nr. 115

Lovforslaget sattes til forhandling.

Fjerde næstformand (Arentoft):*Forhandling*

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. 115, der var stillet af Finn Jørgensen (KF) til miljøministeren, den 29. januar 1982 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Jytte Andersen (S):

Dette lovforslag er jo en genfremsættelse, og jeg vil derfor i det store og hele henvise til min tidligere ordførertale i denne sag og blot bruge et par minutter på at understrege et par ting, der måske er behov for at understrege.

Til miljøministeren (27/1 82) af:

Finn Jørgensen (KF):

»Mener ministeren fortsat, at anvendelsen af 25 mill. kr. til borttransport af godt fem tons sand og kemikalieaffald fra Cheminova på Harboør Tange var den rigtige måde at løse de aktuelle forureningsproblemer på?«

For det første vil jeg godt på den socialdemokratiske gruppes vegne sige, at vi hilser dette lovforslag velkommen – det skulle lovforslagets fremsættelse egentlig være et ganske præcist udtryk for. Hvorfor gør vi det? Det gør vi af samme årsager, som da vi sidste gang fremsatte dette lovforslag, nemlig at det er meget vigtigt, at tilliden til vores offentlige institutioner bevares, og det er meget vigtigt, at der også i de offentlige institutioner foregår en rationel og tidssvarende ledelse. Der er derfor ingen, hverken her i folketinget eller blandt medarbejdere eller borgere i det hele taget, der kan være tjent med, at der rejses tvivl om de ledelsesmæssige forhold i en så stor offentlig institution, som der her er tale om. Derfor hilser vi velkommen, at denne kommissionsdomstol kan genskabe den tillid, som befolkningen med rette bør have til offentlige institutioner – og også forsøge at få genskabt tilliden på en sådan måde, at kravet om en effektiv formidling kan realiseres.

Begrundelse

Medlem af folketinget, hr. Askjær Jørgensen, fremskridtspartiet, skriver i Berlingske Tidende den 28. december 1981 bl.a.: »I hvert fald vi fra fremskridtspartiet i finansudvalget vidste godt, at det var usagligt at køre de mange kubikmeter sand bort. Det vidste vi, da vi stemte ja. De 25 mill. kr. blev altså alene brugt af reklamemæssige årsager.«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om en undersøgelse af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet.

[Jytte Andersen]

Vi anbefaler som sagt lovforslaget til en velvillig behandling, også med den af ministeren foreslåede ændring.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg har det stille håb, at ministeren for offentlige arbejder i hvert fald vil blive sidende i sin stilling, indtil denne første behandling er helt færdig. Jeg håber ikke, at hans fravær betyder, at vi skal skifte minister for fjerde gang i løbet af 3 måneder. Det er jo gået lidt hurtigt i den sidste tid.

Med hensyn til lovforslaget kan jeg henvise til mine bemærkninger sidste gang. Jeg mener, at denne undersøgelse er ganske og aldeles nødvendig. Det, der er det foreløbige grundlag for den, de revisionsbemærkninger, der er fremkommet, og de beretninger, der er fremkommet, er jo af en sådan art, at man selvfølgelig må foretage en videregående undersøgelse.

Jeg har et enkelt spørgsmål til justitsministeren. I forslagens bemærkninger står der:

»Undersøgelsen vil således kunne rette sig imod såvel nuværende og tidligere ansatte i post- og telegrafvæsenets ledelse som andre, der i løbet af 1970'erne eller tidligere og frem til i dag har haft indflydelse på eller været ansvarlig for forholdene i post- og telegrafvæsenet«.

Det må jo klart forstås på den måde, at undersøgelserne kan udstrækkes indtil det tidspunkt, hvor forslaget er fremsat, dvs. den 22. januar 1982, men således som forholdene er i post- og telegrafvæsenet, er det vel rimeligt, at de kan udstrækkes til den dag, hvor loven bliver færdiggjort i folketinget, eller den dag, da loven stadfæstes. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at min opfattelse er rigtig, at undersøgelsen i hvert fald kan udstrækkes indtil den 22. januar 1982, men jeg vil også spørge ministeren, om det ikke vil være rimeligt, at man kan tage det med, der fremkommer under hele sagens behandling her i folketinget.

I øvrigt håber jeg, at denne behandling vil gå hurtigt. Nu gælder det om at få kommissionsdomstolen i gang.

Svend Erik Hovmand (V):

Også fra venstres side skal vi først henvise til de bemærkninger, som vi gjorde sidste gang, sagen var til behandling her i dette

ting, hvor vi gik positivt ind for, at denne kommissionsdomstol nedsættes.

Jeg vil gerne i forlængelse af det, hr. Ninn-Hansen sagde for et øjeblik siden, sige, at den omstændighed, at der i bemærkningerne står, at undersøgelsen retter sig imod såvel nuværende og tidligere ansatte i post- og telegrafvæsenets ledelse som andre, der i løbet af 1970'erne eller tidligere og frem til »i dag« har haft indflydelse på eller været ansvarlig for forholdene i post- og telegrafvæsenet, synes jeg må opfattes som en bekræftelse fra ministerens side på, at han er indstillet på at følge det ændringsforslag, som venstre stillede under udvalgsbehandlingen i sidste samling, et ændringsforslag gående på, at det tidsmæssige kommissorium skulle strækkes frem til lovforslagets vedtagelse eller i hvert fald frem til fremsættelsestidspunktet. Det ændringsforslag har vi stillet i udvalget, og vi vil opretholde det ændringsforslag, medmindre ministeren her fra talerstolen i dag bekræfter, at udtrykket »i dag« er et udtryk, som gør vores ændringsforslag overflødigt.

Jeg skal ikke gentage den argumentation, som tidligere er fremført vedrørende nødvendigheden af at nedsætte denne kommissionsdomstol, men kun henvise til fire citater fra statsrevisorernes henvendelse af 19. august sidste år, optrykt som bilag 2 til finansudvalgets beretning af 4. september. Der står for det første, »at bevillings- og forvaltningsretlige regler er brudt«, for det andet, »at elementære grundsætninger for forsvarlig økonomisk styring er tilsidesat med deraf følgende merforbrug«, for det tredje, »at en mere energisk varetagelse af finansministeriets opgaver kunne have medført, at nogle af problemerne ikke var opstået«, og endelig for det fjerde, »at de personer, der har haft det overordnede ledelses- og tilsynsansvar, ikke har løst deres opgaver«.

Jeg synes, at der i disse fire citater ligger en tilstrækkelig motivering og begrundelse for, at denne kommissionsdomstol nedsættes.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal også kun henvise til det tidligere indlæg fra SF i denne sag og skal medgive, at vi fortsat er indstillet på, at denne kommissionsdomstol nedsættes. Det er for vores vedkommende lige så meget et spørgsmål

[Ole Henriksen]

om, når hele etaten nu skal behandles her, at også de ansatte får mulighed for at blive renset. Beskyldningerne er jo fløjet tværs over posthuset og postsektoren, og mange gange er det simpelt hen også manden på gulvet, som er blevet beskyldt for, at der er svigt i postgangen, og hvad det måtte være. Jeg tror, at denne kommissionsdomstol nok skal nå frem til – uden at jeg skal påvirke den herfra – at ansvaret nok ikke ligger så meget på gulvet, som det ligger oppe i de højere led og måske også oppe i de mere politisk bestemte led.

Jeg mener ikke, at man fra politisk side har behandlet postvæsenet alt for godt. Jeg synes, det har været noget rodet noget af og til med bevillinger, og jeg synes også, der er al mulig grund til at få undersøgt hele perioden.

Vi ser altså frem til at få nedsat denne kommissionsdomstol så hurtigt som muligt.

Dohrmann (FP):

Man kunne selvfølgelig godt bruge 5 minutter på at gentage det, man sagde sidste gang. Jeg skal nøjes med at henvise til, hvad der blev sagt af vores ordfører ved daværende lejlighed, og i øvrigt blot meddele, at vi fortsat mener, at domstolen skal nedsættes hurtigst muligt, således at de personer, som har begået forsømmelser, kan blive draget til ansvar for det.

Nør Christensen (CD):

Lovforslaget er jo en genfremsættelse, og centrum-demokraterne er fuldstændig enige i, at der nu skal foretages en undersøgelse af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet. En sådan undersøgelse kan ikke komme hurtigt nok i gang, og jeg skal nøjes med at henvise til det, der tidligere er sagt fra CDs side.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal også nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde, første gang dette lovforslag var til behandling, og så i øvrigt lykønske regeringen med, at den endte med at ville genfremsætte det.

Waldorff (VS):

Det er egentlig en interessant diskussion, som sådan set kunne rejses med baggrund i

den nyudnævnte trafikministers udtalelse om, at denne kommissionsdomstol kom der jo ikke noget ud af alligevel, så den kunne man egentlig lige så godt droppe. Hvis det er sådan – og det er der jo meget, der tyder på – at man skal have en kommissionsdomstol, der som sit udgangspunkt har rigsrevisionens beretning, så er der meget, der taler for, at dette bliver en gentagelse af argumenter, som man har hørt massevis af gange, for denne beretning er en køren videre på det, som de borgerlige partier har gjort i forhold til postvæsenet, nemlig interesseret sig altovervejende for et eventuelt misbrug af overarbejde og i det hele taget de ansattes andel i denne sag.

Det er på baggrund af den hetz, der har kørt imod de ansatte, at vi har sagt, at det er en god idé med en kommissionsdomstol. Det er sikkert meget nyttigt at se, hvad der er foregået. Men hvis det skal være muligt at se det, og hvis det ikke bare skal blive det rene ingenting, så er det nødvendigt, at man i kommissoriet sikrer sig, at de ansattes opfattelse af situationen – bl. a. på postterminalen, men også på postkontorerne – kommer med.

En meget stor del af det, der handler om fejlinvesteringen i den nye postterminal, drejer sig om de fuldstændig håbløse arbejdsvilkår, man har givet de ansatte på postterminalen. Hvis ikke man gennem en tilføjelse til eller en ændring af kommissoriet sikrer sig, at man får inddraget sikkerhedsrepræsentanter, tillidsfolk, i en vurdering af, hvordan denne fejlinvestering, postterminalen, har bevirket en umuliggørelse af almindeligt arbejde på postterminalen, så vil man aldrig nogen sinde få et bare nogenlunde rimeligt billede af, hvad det faktisk er, der er foregået.

Det er derfor, vi siger, at vi meget gerne vil have en kommissionsdomstol. Vi vil meget gerne have så stor en åbenhed om denne sag som muligt, og det får man altså kun, hvis man sikrer sig, at de ansatte, at sikkerhedsfolk, at tillidsfolk på postterminalen og i postvæsenet i øvrigt bliver hørt.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan anbefale lovforslaget.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der er næppe grund til at diskutere nu, om kommissionsdomstolen skal nedsættes eller ej. Det har regeringen besluttet nu for anden gang, og der ser ud til at være et klart flertal herfor i folketinget. Jeg skal derfor indskrænke mig til at svare på et par af de spørgsmål, der er stillet.

Hr. Ninn-Hansen rejste spørgsmålet om, hvor langt frem i tiden kommissionsdomstolens undersøgelser kunne gå. Efter lovforslaget er der ikke noget til hinder for, at domstolen kan inddrage oplysninger fra tiden også efter 1980. Det var jo tiden indtil da, der omhandles i de to beretninger, der er nævnt i § 1 i lovforslaget, men efter lovforslaget kan kommissionsdomstolen altså også inddrage oplysninger for tiden derefter, helt frem til lovens ikrafttræden eller endog senere, hvis kommissionsdomstolen måtte ønske det. Det forhindrer lovforslaget altså ikke.

Noget andet er spørgsmålet om, hvilke forpligtelser man skal pålægge kommissionsdomstolen. Det har været regeringens og mit udgangspunkt, at domstolen skulle have frie hænder og medinddrage det, som domstolen fandt nødvendigt for at bedømme det, som det er kommissionsdomstolens opgave at bedømme.

Det har hidtil været således – det fremgår også af de eksempler, der er nævnt i det tidligere materiale, der er fremsendt til folketinget – at de kommissionsdomstole, der har været nedsat, har foretaget undersøgelser i forbindelse med begivenheder, der har givet et vist grundlag for at formode, at der kunne foreligge anvarspådragende handlinger, herunder disciplinære forseelser, for så vidt angår offentligt ansatte. Der foreligger ikke undersøgelser af den karakter i øjeblikket, for så vidt angår tiden efter 1980, og hvis man derfor stiller et krav om og binder domstolen til at gå videre end dette årstal med henblik på, som der står i lovforslaget, at klarlægge, om der foreligger fejl eller forsømmelser, som kan give anledning til, at et retligt ansvar søges gennemført, så er der altså her tale om en fravigelse af de principper, man altid hidtil har brugt. Men det er jo ikke ensbetydende med, at man ikke kan gøre det, naturligvis, og da jeg forstår, at der vil blive en diskussion herom i udvalget, foreslår jeg, at vi tager denne diskussion i udvalget. Jeg

skal blot præcisere, at lovforslaget altså ikke forhindrer, at man fra domstolens side undersøger forhold, der ligger senere – ikke blot indtil lovens ikrafttræden, men også endnu længere frem i tiden.

Jeg kan over for hr. Waldorff oplyse, at de personer, som hr. Waldorff nævnte, også vil kunne inddrages i de afhøringer, som domstolen skal foretage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

I overensstemmelse med indstilling fra sekretærmødet foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer med stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det nævnte udvalg.

Uden for dagsordenen foretoges herefter:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til et udvalg angående:

Forslag til lov om en undersøgelse af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet.

(Lovforslag nr. L 64).

Fjerde næstformand (Arentoft):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 82 medlemmer: det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti;

en gruppe på 70 medlemmer: socialdemokratiet, det radikale venstre og Steenholdt;

en gruppe på 27 medlemmer: socialistisk folkeparti, venstresocialisterne og Preben Lange.

Valgt blev:

Til medlemmer:

1 Ninn-Hansen (KF)

- 2 Collet (KF)
- 3 Grove (KF)
- 4 Brøndsted (V)
- 5 Svend Erik Hovmand (V)
- 6 Glensgård (FP)
- 7 Chr. Christensen (KrF)
- 8 Nør Christensen (CD)
- 9 Erik B. Smith (S)
- 10 Jytte Andersen (S)
- 11 Camre (S)
- 12 Knud Damgaard (S)
- 13 Henning Jensen (S)
- 14 Jimmy Stahr (S)
- 15 Bernhard Baunsgaard (RV)
- 16 Margrete Auker (SF)
- 17 Waldorff (VS)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Burgdorf (KF)
Annelise Gotfredsen (FK)
- 4-5 Bjørn Elmquist (V)
Bertel Haarder (V)
- 6-7 Dohrmann (FP)
Knud Lind (FP)
- 8 Bollmann (CD)
- 9-14 Normann Andersen (S)
Karl Nielsen (S)
- 15 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 16-17 Ebba Strange (SF)
Ingerlise Koefoed (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov og lov om euforiserende stoffer.
(»Narkotikahæleri«).

(Lovforslag nr. L 65. Fremsat 22/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

I den socialdemokratiske gruppe er vi tilfredse med dette lovforslag, og vi har noteret os, at det er ministerens opfattelse, at man på denne måde vil forbedre mulighederne for at få ram på de egentlige bagmænd inden for narkotikakriminaliteten. Vi ser lovforslaget i sammenhæng med bekæmpelse af narkotika-

problemerne og så i øvrigt en øget indsats imod narkotikakriminalitet.

Strafferammen på 6 år, som i øvrigt i hælerisammenhæng er at sammenligne med de groveste former for hæleri ved berigelsesforbrydelser, kunne man måske nok fundere lidt over, hvis det vitterlig er sådan, at man efter denne bestemmelse får fat i de virkelige bagmænd for narkotikakriminaliteten. Her tænker jeg på, at strafferammen i § 191 i straffeloven er 10 års fængsel. Man kunne godt fundere over, om ikke det i givet fald også skulle være tilfældet her. Jeg er sikker på, at vi i udvalgsarbejdet vil komme ind på spørgsmålet og kan få det nærmere belyst af ministeren.

Jeg skulle måske lige tilføje, at det i øvrigt ikke er vores opfattelse, at endnu hårdere straffe er den vej, vi først og fremmest skal gå, når vi skal bekæmpe kriminaliteten i almindelighed.

Vi kan altså give tilslutning til lovforslaget og også give tilsagn om en hurtig udvalgsbehandling.

Hagen Hagensen (KF):

Det er beklageligt, men nødvendigt at lave en lovgivning som den, der foreslås her. Det er beklageligt, at det er nødvendigt, men det er givet, at vi må have midler, så vi kan bekæmpe bagmandsværket inden for narkoområdet. Det er galt nok, at der er nogle, der misbruger narko og også i den forbindelse kommer ind i kriminalitet, men det er forfærdende og forargeligt ud over alle grænser, at der er et bagmandsværk som det, vi kender – i hvert fald overfladen af – der er med til at få mønt ud af andres ulykke.

På denne baggrund er der ingen tvivl for det konservative folkeparti om, at lovbestemmelser som de her foreslåede – vi kan naturligvis drøfte enkeltheder i udvalget, men stort set som de her foreslåede – må indføres.

Jeg vil i forbindelse med den nys holdte ordførertale sige, at det skal ikke komme an på os, hvis man vil indføre en strafferamme, der går op til maksimumsstraffen, som vi kender den i øjeblikket efter straffelovens § 191 for de grove narkoforhold, og derigennem sidestiller hæleri med egentligt gerningsmandsværk, således at vi får en strafferamme på muligvis 10 år. Det er såmænd ikke, fordi jeg egentlig tror, at straffens længde er så